



«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Γ'.
ΑΡΙΘ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1870.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἑκάστ. φύλ. » 5

Ο ΔΟΥΞ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ.

Κατὰ τὸν Μέσον αἰῶνα, ὅταν οἱ Λόρδοι καὶ οἱ Ἱπ-
πόται ἦσαν εἰς διηγεκεῖς πολέμους μεταξὺ των, εἷς
τούτων ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ τὸν γείτονά του, διότι
τὸν ἐπείραξε κατὰ τι.

Συνέβη δὲ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα, καθ' ἣν
ἔμελλε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ν' ἀκούσῃ, ὅτι
ὁ γείτων του ἔμελλε νὰ διέλθῃ πλησίον τοῦ φρουρίου
του συνοδευόμενος ὑπὸ ὀλίγων μόνον ἀνδρῶν. Ἦτο
καλὴ εὐκαιρία νὰ τὸν ἐκδικηθῇ καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ
τὴν χάσῃ. Ὁμιλήσας δὲ περὶ τούτου εἰς τὸν ἱερέα τε,
ὅστις προσεπάθησε νὰ τὸν ἀπατρέψῃ ἀλλὰ δὲν ἤδυ-
νήθη.

Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς ἰδὼν ὅτι οἱ λόγοι του οὐδεμίαν
ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἄγριον Δοῦκα, «Κύριέ μου,
— τῷ εἶπεν, — ἀφοῦ δὲν καταπιθεσάιν νὰ παραιτήσῃς
τὸν ἁμαρτωλὸν τοῦτον σκοπὸν, ἔλθε τοῦλάχιστον μετ'
ἐμοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἵνα προσευχηθῶμεν πρὶν κι-
νήσῃς.

Ὁ Δοὺξ συγκατετέθη καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον, ἀμφοτέ-
ροι ἐγονάτισαν νὰ προσευχηθοῦν.

«Παρακαλῶ, — εἶπεν ὁ ἱερεὺς, — νὰ ἐπαναλαμβά-
νῃς μετ' ἐμὲ κατὰ λέξιν τὸ «Πάτερ ἡμῶν.»

— Θὰ τὸ κάμω, — ἀπεκρίθη ὁ Δοὺξ.

Ὅπως ὁ ἱερεὺς προηγεῖτο καὶ ὁ Δοὺξ ἠκολούθει,
ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς τὸ, «Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς
τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν, ὅπως καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν ἐ-
καίνους, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔπταισαν.»

Ἐνταῦθα ὁ Δοὺξ ἑσταμάτησε.

— Καὶ διατί, Κύριέ μου, σιωπᾶτε; — ἠρώτησεν ὁ
ἀγαθὸς ἱερεὺς. Παρακαλῶ, ἐξακολουθήσατε, ἐάν τολ-

μᾶτε νὰ εἴπητε, «Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν ἐκαίνους,
οἱ ὅποιοι μᾶς ἔπταισαν.»

— Δὲν δύναμαι, — εἶπεν ὁ Δοὺξ.

— Λοιπὸν ὁ Θεὸς δὲν δύναται νὰ συγχώρῃσῃ σέ,
διότι ὁ ἴδιος ἔδωκε τὴν προσευχὴν ταύτην. Λοιπὸν
εἴτε πρέπει νὰ παραιτήσῃς τὴν ἐκδίκησίν σου, ἢ νὰ
παύσῃς ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃς τὴν προσευχὴν ταύτην. Ἐ-
πειδὴ τὸ νὰ ζητῇς ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ συγχώρῃσῃ σέ, κα-
θὼς καὶ σὺ συγχωρεῖς ἄλλους, εἶναι τὸ αὐτὸ ὥς νὰ τὸν
παρακαλῇς νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν ἐπὶ σέ δι' ὅλας τὰς ἁ-
μαρτίας σου. Τώρα λοιπὸν ὕπαγε, κύριέ μου, καὶ ἀ-
πάντησε τὸ θυμὸς σου. Ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀπαντήσῃ εἰς
τὴν μεγάλῃν ἡμέραν τῆς Κρίσεως.»

— Ἡ σιδηρὰ θέλησις τοῦ Δουκὸς ἐκάμφθη ἀπὸ
τοὺς λόγους τούτους, καὶ σραφεῖς πρὸς τὸν ἱερέα, «Θὰ
τελειώσω, — εἶπε, — τὴν προσευχὴν μου. Θεέ μου,
Πάτερ μου, συγχώρησόν με, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ
νὰ συγχωρήσω ἐκαίνον, ὅστις μὲ ἔσφαλε — καὶ μὴ
με φέρῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.»

— Ἀμήν, — εἶπεν ὁ Ἱερεὺς —

— Ἀμήν, — ἐπανελάθεν, ὁ Δοὺξ, ὅστις ἤδη εἴ-
χεν ἐννοήσῃ πρακτικῶς «τὸ Πάτερ ἡμῶν.»

ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΣΟΥ.

«Μὴ καταλαλῇς κἀνένα.» (Τιτ. γ'. 2.)

«Θέλω προσέχει εἰς τὰς ὁδοὺς μου διὰ νὰ μὴ ἁμαρ-
τάνω διὰ τῆς γλώσσης μου.» (Ψαλμ. κθ'. 1) Ὅταν
ἀκούῃς ἄλλον νὰ καταλαλῇται, ἐάν ἡξεύρῃς τι καλὸν
περὶ αὐτοῦ, λέγε το.

Ὅταν ἀναφέρῃς τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων ἐνθυμοῦ